

PRZEPICIE (4) *sb n*

Pierwsze e jasne, końcowe z tekstów nieoznaczających é.

sg [A przepici(e).] ◊ L przepiciu (4).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w. s.v. przepić; poza tym w objaśnieniu s.v. przepój.

1. [Wydanie pieniędzy na alkohol:

Wyrażenie przyimkowe: »na przepicie« = jako napiwek, zapłata za usługę: GębMemor 157, 190; Pana Voltin Betgerovemu wozniczy gdy mnje wozily do Malborku na przepicze g. 7 RejestrBudGal 52; Kucharzom królewskim na przepicie, co robili na weselu etc. zł 4 gr 18. Wydatki na wesele J. Zamoyskiego – 1577 r. II 74.

~ Frazga: »[komu] dobrze się na przepicie dostało« = ktoś zrobił dobry interes: ktoremu [bronnemu] Florenc onego koniá rónnego dárował áby go sobie wyleczył/ zá który bronnemu dobrze lie ná przepicie dołtało/ bo koń godzien był piądźiesiąt złotych we złoćie/ á nie szkodliwie był rónny HistOtton 795.

Zwrot: »dać na przepicie«: Vczyń mi miły brácie máliutką pośluge/ á donies to zámna do domu/ damci też ná przepicie. Wokabul 1539 R5, H; GębMemor 163. ~]

2. *Spożycie zbyt dużej ilości alkoholu, upicie się (4) : FalZioł ꞥꞥ3v; Crapula, Comessatio, ebrietas – Obzarstwo, bolenie głowij po przepicziu Calep 266b; Helucus – [Po] Przepicziu gnufni, zlieniałi. Calep 476a.*

Zwrot: »po przepiciu się trzeźwić« (1): Quasi reficiatur potatio dicta, Gdy lie zwłafzczá ráno Muskátellá/ Málmáfiá álbo gorzałką po wczoráyfzym przepiciu trzeźwiá. Mącz 352d.

Synonim: 2. opicie się.

Cf PRZEPIĆ